

València, cap i casal

VICENT GONZÁLEZ-LIZONDO I SÁNCHEZ

En este 9 d'octubre de 2006 fem 768 dença que el Regne de València es convertí en expressió política de la nacionalitat valenciana. Vullc compartir en els lectors la gosadia d'uns renglons emocionats sobre el nostre Cap i casal, amfitrió de la festa del dia nacional valencià i fita que li dona sentit. Hui és el dia de tots els valencians i valencianes des de Sant Rafael del riu a Pilar de l'horadada, just perque és la ciutat de València la que en esta data s'obrí a la refundació fecunda del Rei pioner en Jaume I. Ciutat i Regne de València: dos realitats històricament indisolubles. La ciutat de València ha de continuar sent cap i casal de tots els valencians, capital de tots els atres pobles i ciutats, punt d'encontre de projectes i memòries. Per açò, escriure hui 9 d'Octubre sobre la Ciutat de València és escriure per als seus habitants, pero també per a tots els valencians i valencianes, de tots els pobles i ciutats, de totes les comarques.

València ciutat milenària, propietària de més de dos mil anys d'història, romans, cartaginesos, àraps, per tu han passat i ha quedat un poc de tot imprés en tu. Ciutat del Túria a tu et devem lo que som, a tu et devem una llar, conrear-te es convertix en el nostre deure, perquè has de continuar sent, per a que als nostres fills i nets et puguen gojar.

València vibra cada volta que ix el sol i les seues nits sense fi fan creure a qui en ella es troba que és possible que en la terra, el cel existisca.

València es vist de gala quan està de festa. València dels valencians que no et volen relegar, que per molts anys que passen la teua essència de gran ciutat no l'has d'abandonar, vares nàixer abans que el nostre Senyor i per això saps que la teua llum mai s'apagarà.

València de tabalet i dolçaina, Va-

lència de les societats musicals, que mai deixe de sonar la teua música i se junta en el mar Mediterràneu que sempre el trobaràs i ad ell li deus el teu constant progrés, per a molts la teua única vanitat.

València terra fèrtil d'horta color taronja, en tot lo món coneguda, que a molts la felicitat dóna. Vullc que sigues València, la València d'hòmens i dones valentes que no pensen només en ells, que et volen, que t'escolten, que et senten.

València no especules només a viure un present, camina sempre en pas ferm i segur mira cap al demà, atenció no convertixquen en ruïna el teu futur. No et conformes en que te muden de blanc metal, tu eres molt, molt més gran. Cada barri, cada racó de tu és especial. Que no amaguen

el blau de la glòria, ¡quín orgull, lluir la nostra Senyera!

València no et deixes ocultar entre ciment i ferro, fes que florixquen els teus jardins i pugam respirar. En esta ciutat beneïda, per tot lo món que ve a treballar, a fer-te gran, és benvingut, València castiga a qui no porta res o porta el mal. Aquell que de tu només preten traure i res et vol aportar, de fora vindran

i de casa nos tiraran, com sap el refraner si nos descuidem lo que nos ha de passar.

València alça't davant dels qui et tenen enveja i protegix a tos fills que no et van a traicionar. Els ben naixcuts t'ajudarem en esta batalla cruel en pro de la veritat, que sempre sigues pàtria de sincers i s'entenga el nostre parlar.

Volem ser lleals, orgullosos, bons fills, trobar en els teus braços la pau. València hora és ya de tornar-te lo que ens has brindat. València fes-te fort, tranquila tos fills no t'han oblidat. València no et rendixques davant del maleit mal. Mai oblides, València, que eres el Cap i casal.

*València terra fèrtil
d'horta color taronja,
en tot lo món coneguda,
que a molts la felicitat
dóna. Vullc que sigues
València, la València
d'hòmens i dones
valentes que no pensen
només en ells,
que et volen,
que t'escolten,
que et senten*